

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejeman
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglašni oddetek „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.408

Abesinske zmage na severu in jugu

Na severnem bojišču so Abesinci vrgli Italijane z ozemlja Tembjena, na južnem bojišču so pa pregnali Grazianijeve čete - V Italiji nova mobilizacija 100.000 mož

LONDON, 10. januarja. Takoj po koptskem Božiču so izkoristili Abesinci slabo vreme in prešli na severni fronti znova v srdit napad na italijanske položaje v Tembju. Ofenzivo so Abesinci zelo dobro pripravili in spravili v prednje vrste najboljše strelce, moderno izvežbane in opremljene. Splošni napad se je pričel 6. t. m. Italijani zaradi močnega deževja niso pričakovali abesinskega napada in so bili tako presenečeni, da so se sprva celo pozabili upreti abesinskemu napadu. Do večera 7. t. m. so Abesinci osvojili že večino tembjenskega ozemlja. Sedaj napredujejo Abesinci v severni smeri proti Hauslenu, a istočasno zbirajo tudi velike čete v ozemlju Geralte. Njihov namen je tu očito priti v zaledje italijanskim četam, ki se drže v močno utrjenih položajih med Geraltom in Makalo. Na južni fronti se pa opazja povečana delavnost italijanskega letalstva. Da so Abesinci mogli na severu doseči tako znatne uspehe, je vzrok tudi v tem, da Italijani zaradi dežja niso mogli uporabljati pri obrambi letal.

Deževno vreme na severnem bojišču pa vendarle ne dela težko samo Italijanom, ampak tudi Abesincem, ki morejo le z največjimi težkočami pošiljati ojačenja svojim četam na fronto. Ako so pa vesti o skoraj celotni osvojitvi Tembjena po Abesincih resnične, pomenj to, da so izvršili prvo res veliko operacijo za resnično obkolitev Makale z namenom prisiliti Italijane, da se tudi na tem oddelku umaknejo proti severu. Italijani pa poročajo, da se jim je posrečilo v okolici Amba Aradama na jugu od Makale pregnati Abesince, ki so se hoteli tamkaj zakopati v rove, zaščitene z bodočo žico. Italijani so napadli Abesince zaradi tega, ker so se balj, da bi ti zgradili tam betonske postojanke za strojnice in topove. Italijani so s topovi bombardirali abesinske položaje. Abesinci so po italijanskih vesteh bili prisiljeni umakniti se s položajev.

ADIS ABEBA, 10. januarja. DNB poročajo, da so se po vesteh, ki so dosele v abesinsko prestolico, razvili na severnem in južnem bojišču novi veliki boji. Na severni fronti so čete rasa Kase in rasa Seluma izkoristile deževno vreme in pričele nadaljnje prodiranje proti Aksumu. Italijani se srdito branijo v strelskih jarkih in betoniranih položajih. Na južnem bojišču je pričel ras Desta s tremi kolonami napad na čete generala Grazianija. Abesinci so osvojili zopet vse svoje stare položaje na ozemlju Tembjena. Sedaj je bilo izdano tu tudi uradno poročilo, da je vse območje Tembjena očiščeno sovražnika. Abesinsko uradno poročilo pravi, da so Italijani pobeignili večino brez odpora. Italijani so pustili na bojišču 1 tank, 1 tovorni avtomobil ter več orožja in municije.

LONDON, 10. januarja. Reuter poročajo, da se je vršila včeraj velika bitka med četami rasa Deste in generala Grazianija. Abesincem se je z velikimi izgubami posrečilo Italijane poraziti in jih prisiliti k paničnemu begu. S tem je docela uničen Grazianijev načrt prodiranje na zahodu proti Adis Abebi. Italijani so se na begu hoteli večkrat zopet postaviti v

bran, a Abesinci jim tega niso pustili. Baje je opazoval tudi abesinski cesar, ki je z letalom priletel na južno fronto in s tem dvignil bajno razpoloženje.

RIM, 10. januarja. Iz zanesljivega vira se izve, da je Mussolini ugodil maršalu Badogliu, ki dobi okrepitev okoli 150.000 mož za severno in južno fronto. Del novih čet, fašistov in alpincev, je že na potu v vzhodno Afriko. Računa se, da bo na

severni fronti že v kratkem 300.000 mož, na južni pa 100.000. Prva je odšla v vzhodno Afriko divizija alpincev z avstrijske meje.

PARIZ, 10. januarja. Po poročilu iz Rima izide jutri ukaz o mobilizaciji nadaljnjih 100.000 mož redne italijanske vojske, ki naj prepreči popolni debakl v Abesiniji.

Glasen opomin Italiji

Ogromne angleške in francoske pomorske vaje v Sredozemlju

LONDON, 10. januarja. »Daily Herald« poroča o velikih pomorskih vojaških vajah na Sredozemskem morju, ki se bodo te dni pričele in pravi, da od svetovne vojne dalje ni bilo še take koncentracije angleških in francoskih pomorskih sil. Zaradi tega se more trditi, da bodo na zasedanju Društva narodov 20. t. m. storjeni vsi potrebni ukrepi za primer italijanskega napada na Sredozemskem morju. List pravi, da sta Anglija in Francija koncentrirali v posameznih bazah tudi velike hidroplanske oddelke. Francosko mornariško ministr-

stvo je sinoči tudi že izdalo obvestilo o pripravljajočih se velikih pomorskih vajah. Druga francoska eskadrila bo imela vaje na zahodni afriški obali. Vaje bodo trajale več tednov. Vse edinice bodo odplule 14. t. m. v smeri Casablanca, kamor bodo prispele 18. t. m. Od tu bo eskadra odplula v Porte Etienne in v Dakar. Tam bo ostala eskadra do 6. februarja, da počaka na ladje, ki se vračajo s francoskih Antilskih otokov. Listi pišejo, da so te angleške in francoske pomorske vaje glasen opomin Italiji.

Lavalovi razlogi za sporazum

Zakaj Francija neprestano sili k sporazumni likvidaciji vojne v vzhodni Afriki

PARIZ, 10. januarja. Glede novih posredovalnih akcij za likvidacijo italijansko-abesinske vojne, se izve v tukajšnjih diplomatskih krogih, da izvirajo — kakor večinoma tudi prejšnje — iz splošnega mednarodnega položaja, ki se razvija vedno bolj neugodno in neprijetno zlasti tudi za Anglijo. Pred vsem je tu vprašanje, kaj se zgodi z Italijo, ako se pritera do skrajnosti poloma njene vzhodnoafriške vojne akcije. Nobenega dvoma ne more biti, da bi bil v tem primeru v Italiji s silo strmoglavljen fašistični režim. Toda kdo bi postal njegov naslednik? Po vsej verjetnosti — komunistem. Naterati Italijo v komunizem, to pa gotovo ni v interesu Anglije.

Na drugi strani pa skrbi Anglijo nevarnost panarabskega gibanja v Afriki in v Aziji, ki se vedno bolj širi. Raztegnitev vojne v vzhodni Afriki na daljšo dobo, zlasti še s porazom Italijanov po Abesincih, bi utegnila opogumiti Arabce v kolonijah evropskih veselid do vstaje, kateri bi se najbrže pridružili še razni temnopolti narodi Afrike in Azije. V vojaške akcije v kolonijah in drugod z vstaši bi bile v tem primeru vržene poleg Italije tudi Anglija, Francija in Španija. Dejansko se že sedaj kažejo za kolonialne države reprijetne posledice abesinskega odpora proti Italijanom in njihovih zmag. Afriška in azijska podjarmljena ljudstva pričenajajo uvidevati, da je vendarle mogoč tudi uspešen odpor proti Evropcem.

Tretja in morda glavna skrb Evrope je pa vzhodna Azija, kjer se pripravljajo z železno doslednostjo zgodovinsko pomembni dogodki. Japonski pritisk na Kitajsko, kakor vse kaže, ne bo ostal brez

posledic. Kitajska, ki se Japoncem sama ne more z uspehom upirati, evropske vesile pa zaradi zaposlitve v Evropi in Afriki tudi ne morejo podpreti, kakor bi bilo potrebno, se pričena polagoma sprizajnjevat z mislijo sporazuma s Tokiom. Po tem sporazumu bi se izročila polinčno japonskemu uplivu, gospodarsko pa bi veliko pridobila in bi se s tem mogla končno tudi izvleči iz sedanega obupnega kaosa v urejene razmere. Pri tem pa bi bile Anglija, Francija, Rusija in Amerika docela izrinjene iz Kitajske in pričelo bi se še sploh izrivanje iz Azije.

Zaradi vsega tega se tu misli, da se bo Lavalu končno vendarle posrečilo doseči med Rimom in Londonom sporazum v abesinskem konfliktu ter usmeriti potem akcijo vesile v druge smeri.

Schuschniggova pot v Prago

BERLIN, 10. januarja. Nameravano potovanje avstrijskega kancelarja dr. Schuschnigga v Prago zelo zanima berlinske politične kroge, ki pripisujejo temu potovanju velik pomen. Naglašajo, da je nameravano potovanje v zvezi z novim rtičnim položajem, ki je nastal zaradi italijansko-abesinske vojne in njenih posledic v evropski politiki. Avstrija ne namerava zapustiti Italije zaradi tega, ker je Italija angažirana v Afriki, iskala pa bo novo pomoč za primer, da italijanska akcija ne uspe. Verjetno je, da se bo skušal dr. Schuschnigg razgovarjati tudi o sodelovanju »političnega katolicizma«, ki naj bi združil vse katolike Avstrije, Češkoslovaške in Nemčije. Istočasno potovanje avstrijskega zunanjega ministra Berger-Waldeneggna na Madžarsko pa tolmačijo tu kot na-

mero avstrijske vlade, obvestiti Madžarsko o pravih ciljih kancelarjevega potovanja v Prago.

Francosko svarilo Italiji

PARIZ, 10. januarja. Tukajšnji listi beležijo ugotovitev, da se ukvarja Italija z mislijo bloka Italije, Nemčije in Japonske. Listi sicer dvomijo, da bi se ta blok dal v resničje ustvariti, vsaj sedaj, vendar opozarjajo Italijo, naj dobro premisli, preden se loti takega posla. S tem bi izzvala proti sebi poleg Anglije tudi Francijo ter Združene države Severne Amerike, a vprašanje je, kaj bi pridobila? Obe, Nemčija in Japonska, bi utegnili Italijo krvavo razočarati. Znano je, da teži Nemčija v Avstrijo in na Brenner, a Japonska ne more biti nikoli iskrena zaveznica nobene evropske vesile. Pomoč, ki bi jo Italija nudila Japonski, bi ta nekoč brezobzirno uporabila tudi proti Italiji. Zaradi tega naj se Italija zave, da se zunanja politika ne dela iz trmoglavosti in tudi ne brez misli na bodoče posledice.

KAKO SE ODLOČI AMERIKA?

LONDON, 10. januarja. Tu se zatrjuje, da ameriški kongres ne bo izglasoval Rooseveltovega pooblastilnega zakona glede nevtralnosti USA v predloženi obliki. Zakon bo najbrže tako spremenjen, da bo predsednik Roosevelt lahko omejil izvoz petroleja v Italijo samo v količnik bi ga naročala preko mirovnega stanja. V najboljšem primeru bi se kontingert znižal pod to normalo, a popolna prepoved se ne bi mogla izdati. Ako se to zgodi, je vsaka misel na poostreitev sankcij proti Italiji nemogoča.

K ROOSEVELTOVEMU GOVORU.

PARIZ, 10. januarja. Glasilo francoskega generalnega štaba, »Echo de Paris«, razpravlja o Rooseveltovem govoru v kongresu in pravi, da so Rooseveltove izjave o nekih režimskih oblikah izzvale pri vseh levičarjih sveta nove upe. Na ta način se skuša nas demokrate pridobiti za križarsko vojno proti fašizmu, toda bolj jasno kakor kdajkoli odgovorjamo danes z odločilnim »Ne!« Taka križarska vojna, ako bi se končala tudi z zmago, bi vendarle ustvarila tak položaj, da bi današnje fašistične diktature nadomestila boljševiška diktatura. Za tako diktaturu pa mi ne homo delali.

GRČIJA SE OBOROŽUJE.

ATENE, 10. januarja. Grška vlada je naročila v Ameriki 6 novih velikih križark. Nadalje dobavlja večje število letal in vodnih letal ter topov za ojno mornarico. Kredit za oboroževanje je dala Grčiji Anglija.

JAPONCI IN ANGLIJÁ.

LONDON, 10. januarja. »Daily Herald« poroča iz Tokija, da japonsko časopisje v zadnjih dneh zelo ostro napada Anglijo. Ti napadi kažejo jasno tendenco, da bi Japonska iz oslajljenega položaja Anglije zaradi stanja v Evropi in Afriki hotela izvleči korist predvsem v tem, da osvoji angleška tržišča ob Tihem oceanu drugod za svoje blago in da izseli angleške kolonije svoje preštevilo bivalstvo.

ITALIJANI NA LASTOVU.

ŠIBENIK, 10. januarja. Na otoku Lastovu so pričeli Italijani graditi najmodernejšo ribiško naselbino z veliko tovarno za konzerviranje rib. Polaganju temeljnega kamna je osebno prisostvoval Mussolinijev zastopnik dr. Santabala.

Socialni problemi

Pomoč bednim je vedno nujnejša, a usmiljenja ni

Delovanje Pomožne akcije v lanski zimi — Letošnji uspehi so slabi, ker je nameravala mestna občina uvesti poseben socialni davek

Ker je bila javnost informirana, da je socialno-politični urad mestne občine mariborske predlagal uvedbo posebne socialne doklade, je to imelo za žalostno posledico, da se nekateri mariborski pridobitni sloji nočejo odzvati apelu Pomožne akcije in nočejo ničesar žrtvovati in darovati za omiljenje bede siromašnih slojev obmejnega Maribora. Zaporedoma vračajo nabiralne pole s pripombami, da za letošnjo zimo ne morejo ničesar prispevati zaradi uvedbe socialne doklade. Naknadno pa je bila tudi javnost informirana, in z njo vsi mariborski sloji, da zadevni predlog socialno-političnega urada ni bil sprejet in tudi ne upoštevan pri sestavi proračuna mestne občine mariborske za letošnje leto in da bo občina za svoje siromake še nadalje skrbela po dosedanjem sistemu Pomožne akcije. Takšno naziranje nekaterih mariborskih pridobitnih slojev je zelo daleč od človekoljubnosti in tudi ni nikakor v čast meščanom, ki imajo in ki bi lahko mnogo dobrega storili za siromake, ki brez posla in lačni tavaajo po mestnih ulicah.

Prav gotovo bo naše čitatelje zanimalo poročilo o delovanju Pomožne akcije za siromašne sloje v zimi 1934-35. Maribor je bil prvi, ki je organiziral Pomožno akcijo in so njegovemu vzgledu sledila tudi nekatera druga mesta. Pomožna akcija je bila v Mariboru ustanovljena 13. oktobra 1931, in sicer prvotno, ker se je mislilo, da nastopivša gospodarska kriza ne bo dolgo trajala, samo prehodno preko zime, najkasneje pa do meseca maja. Ker pa je gospodarska kriza zavzela vedno širši obseg, se je delovanje Pomožne akcije podaljšalo in razširilo in je bil prvotni pravilnik o njenem delovanju izpopolnjen.

Po razgovorih s predstavniki posameznih gospodarskih panog, ki so se prostovoljno obvezali prispevati za Pomožno akcijo 1% od osnovne pridobnine, je bil izdan oklic predsednika mestne občine na mestno prebivalstvo in pričela se je zbirka po strokovnih in stanovskih organizacijah in po mestni občini. Zbirka po hišah in stanovanjih je dala Pomožni akciji v lanski zimi 77.402 dinarja. V tem znesku pa niso upoštevani prispevki veleindustrije, banske uprave in direktna vplačila pri mestni blagajni.

Končni efekt Pomožne akcije v denarju je znašal 573.599 Din. Banska uprava je prispevala iz bednostnega fonda, v katerega plača Maribor nad milijon dinarjev vsako leto le 242.000 Din, industrija 180.863 Din, trgovci 18.977 Din, obrtniki 5.500 Din, zdravniki 3.990 Din, gostilničarji 1991 Din, zbirka po hišah 46.944 Din (v tem znesku je zapopadenih Din 42.738, ki so jih darovali hišni posestniki) razna direktna vplačila pri mestni blagajni pa 73.335 Din. Darovi v blagu so bili precenjeni na 25.665 Din, tako da je znašal skupni dohodek Pomožne akcije v lanski zimi 599.264 Din.

Izdatki na podporah, ki so se nudile

Domači razgledi

Fotoklub Maribor ustanovljen!

Mariborski foto-amaterji so se organizirali ter ustanovili svoj klub — Iz poteka ustanovnega občnega zбора

Potreba po ustanovitvi samostojnega kluba foto-amaterjev se je opažala v Mariboru že del časa. Že pred dvema letoma se je vršila akcija za ustanovitev takega kluba, vendar menda predpriprave niso bile v pravih rokah. Pred nekaj meseci pa se je zbrala skupina znanih sportnih in kulturnih delavcev, ki si je stavila kot nalogo ustanoviti Foto-klub. Ko so vse predpriprave tako daleč dozele, je sklical pripravljalni odbor ustanovni občni zbor, ki se je sinoči vršil v lovski sobi hotela »Orel«.

Za zborovanje je bilo izredno veliko zanimanje, dokaz, da je Foto-klub v Mariboru več kakor potreben. Najpreje je predsednik pripravljalnega odbora, znani sportni in kulturni delavec g. dr. Jože Goričar, pozdravil vse navzoče, posebno pa zastopnika Tujsko-prometne zveze g. dr. Daneva, zastopnika Touring-kluba g. Pivka in druge. Nato je podal poročilo o ustanovitvi ter med drugim dejal:

V mestu in okolici je mnogo ljudi, ki jim je fotografija nekaj več kakor samo priložnostno »knipsanje« veselih družb in lepih razgledov na nedeljskih izletih. Mnogo izmed njih je takih, ki morejo kot rezultat resnega dela na polju fotografije pokazati dokaj lepih slik, še vedno pa je onim, ki imajo resno voljo, pa tudi vse ostale potrebne predpogoje, stopiti v vrsto tistih fotoamaterjev, katerih slike so znane in priznane. Poglavitveni in ne-

na podlagi pravilnika in sklepov sej širšega in ožjega odbora Pomožne akcije ter na podlagi naredbe banske uprave o podpiranju brezposelnih, o pobijanju delamrznosti, in sicer prvenstveno v obliki zaposlitve, prehrane in drugih življenjskih potrebščin so znašali skupno Din 806.258. Primanjkljaj v znesku 206.994 Din se je kril iz prihrankov Pomožne akcije prejšnjih let in iz sredstev rednega proračuna mestnega socialnega skrbstva. Manjši dohodki se nanašajo predvsem na prispevke industrijev, ki so bili za 159.137 manjši napram prispevkom prejšnjega leta in na dotacijo banske uprave iz bednostnega sklada, ki je bila za 229.500 Din manjša napram prejšnjemu letu.

Uspeh Pomožne akcije v letošnji zimi pa je mnogo slabši od lanskega, čeprav so se potrebe še znatno povečale. Vzrok je predvsem v tem, kakor smo že uvodoma omenili, ker je mestna občina nameravala uvesti posebno socialno doklado in ukiniti Pomožno akcijo, ker bi bilo prav gotovo najpravičnejše.

na zunaj, odnosno po priznanju s strani javnosti, se je pripravljalni odbor postavil na absolutno rigorozno stališče. Slike članov, ki so namenjene javnosti, bo ocenjevala posebna žirija in bo moral vsak član letno predložiti najmanj 5 svojih fotografskih del v ocenjevanje. S tem v zvezi določajo pravila tudi dve kategoriji članstva. Tisti člani, katerih dela ocenjuje kot dobra, postanejo redni člani, oni pa, katerih slike bo žirija odklonila, pa so pripravni člani. Seveda bodo imeli vsi člani, brez razlike, vse iste ugodnosti, ki jih bo klub mogel nuditi. Ob koncu svojega poročila je g. dr. Goričar še povdarjal, da želi Foto-klub tesnega in iskrenega sodelovanja za propagando lepe fotografije v svrhu širokega razmaha Maribora kot kulturnega središča na severu Slovenije.

Sledilo je čitanje pravil, ki so jih pristojna oblastva odobrila. Iz pravil povzemo najvažnejše točke glede sredstva in dosego društvenih namerov, ki so naslednje: redni sestanki v svrhu razgovorov o fotoamaterstvu in fotografski znanosti; poučna predavanja, predvajanje slik in diaporitivov, družabni sestanki, izleti itd., vzdrževanje društvenega lokala, strokovne knjižnice in zbirke, prirejanje fotografskih razstav za člane in za druge, razpis tekmovalij in nagrad za fotografske razstave, nabava fotografskih potrebščin za člane, izdaja poučnih strokovnih listkov, brošur in drugih publikacij, zalaganje in razprodaja razglednic, gojitev pokrajinske fotografije za povzdigovanje lepote naše domovine in pospeševanje tujskega prometa ter priobčevanje takšnih slik v domačih in tujih listih

kako najbližji cilj, katerega si je pripravljalni odbor stavil, je bil, združiti vse te ljudi v tesno, prijateljsko povezano enoto pod firmo samostojnega Foto-kluba Maribor. Ravno pri amaterski fotografiji, kjer znači tehnična plat dela vsaj 50% celotnega uspeha, je nujno potrebno tesno sodelovanje čim več ljudi z istimi stremljenji. V takem skupnem delu se najlažje in najbolje učimo od tistih, ki so v vprašanih tehnične plat našega dela dobro podkovani in ki imajo v teh vprašanih tudi že dolgoletne in uspešne prakse. Radi tega bo vsakemu članu kluba brez izjeme omogočeno dobivati v klubu vse potrebne informacije in nasvete, ki jih bo pri svojem delu rabil.

S tem v zvezi je pripravljalni odbor tudi že razpravljal o nepotrebnih lastnih lokalih za klub in bo morala bodoča uprava stremeti za tem, da se taki lokalni, zlasti pa lasten laboratorij kluba čimprej osigurajo in uredi. Na polju fotografske izobrazbe bo odbor organiziral sestanke, na katerih bodo člani demonstrirali razne slike, tako da bodo člani dobili vpogled v vprašanja tehničnega, kakor tudi estetskega značaja dela. Tudi o materialnih ugodnostih je pripravljalni odbor razmišljal in je odbor dobil že zagotovila nekaterih mariborskih tvrdk s fotografskimi potrebščinami, da bodo klubovim članom dobavili material po nižjih cenah. Pri vprašanju klubovega dela

Po kratkem odboru so bile volitve in se je na predlog g. Mačusa soglasno in z velikim odobravanjem izvolila naslednja uprava: predsednik dr. Jože Goričar, podpredsednik Roman Vales, tajnik geometer Viktor Pohar, blagajnik Janko Dekleva, gospodar Anton Vutolen, odbornika Albert Egger in Vladimir Korbar, namestnika Franjo Mačus in inž. Viktor Vičič. Za revizorja sta bila izvoljena prof. Franjo Škof in Miran Toroš, v razsodišče pa Otmar Cvirn, Vlado Bertonec in Rudolf Polak. Določila se je tudi vpisnina in članarina, in sicer znaša vpisnina 20, članarina pa 5 dinarjev na mesec, za dijake pa 3 dinarje. Pri raznoferostih so se obravnavale bodoče smerice glede delovanja kluba ter razne pereče zadeve, tičeče se fotoamaterstva. Po dvehurnem trajanju je g. dr. Goričar zborovanje zaključil. Iz poteka ustanovnega občnega zбора pa je razvidno, da čaka Fotoklub lepa bodočnost, pa tudi velike naloge. Da se bo mariborski Fotoklub razvil in uspeval, pa nam jamči odbor, v katerem so sami priznani, odlični in marljivi javni delavci. Ob koncu našega poročila želimo Fotoklubu najlepše uspehe in velik razmah!

I. K.

Po bolgarskih gorah

(Dalje.)

Tirnova ima zelo zanimivo in romantično lego. V globoki tesni teče reka Jantra v podobi velikega S. Železnica si mora skozi razne predore in viadukte utirati pot skozi skalnato hribovje. Mesto je zidano tako, da so »noge« hiš na »glavi«, ali vsaj na ramenu spodnje hiše, ulice so več ali manj krive in strme, ceste pa v raznih vijugah zelo lepo izpejane. Po kosilu smo šli po strmi, promenadni poti k globoko dolj pod našim hotelom ležečemu postajališču, od koder smo se ob 13. uri odpeljali v Gor. Orehovo, eno največjih železniških križišč: na jug v Plovdiv, na sever v Ruse, na zahod v Sofijo, a na vzhod v Varno, kamor smo bili namenjeni.

Po enournem čakanju na brzec Sofija-Varna smo se odpeljali precej stisnjeni v julijski vročini dalje proti vzhodu. Na postajah smo se krepčali z raznimi hladnimi pijačami, med katerimi je bilo kislo mleko še v posebni časti. Jedli smo sadje, paradiznike in tudi pečene rake smo obirali. V pogovoru z domačini, s katerimi smo se z našo čisto slovenščino res še precej dobro razumeli, nam je čas hitro potekel. Ob mraku smo se peljali ob bregu velikega jezera Devnja proti skraj

ni vzhodni točki našega potovanja. trgovsko in kopalniško naglo in moderno se razvijajoči Varni, imenovani »kraljica Črnega morja«. Na kolodvoru so nas zopet pričakovali domači planinci z načelnikom g. Todorovom na čelu, ki je bil vedno in vedno z nami. Po dodelitvi prenočišč smo večerjali dobro in po zelo zmerni ceni v neki restavraciji, kjer smo se ves čas bivanja radi shajali k obedu oziroma večerji. Še tisti večer smo si površno ogledali mesto in košček morske obale. Po ulicah, restavracijah in zabaviščih je bilo kakor v panju, vsepovsod polno letoviščarjev, največ Nemcev, Čehov, Poljakov, kakor tudi Ogrov, a tiste dni je bila tudi najmanjša slovanska veja zastopana po 18 čilih in zdravih narodnih delih.

Mesto ima preko 70.000 prebivalcev, a v glavni sezoni presega z gosti vred preko 100.000. Varna se na vseh koncih in krajih modernizira; povsod se vidi skrb in briga za napredek. Seveda, ne more se kar čez noč izbrisati, da je bilo sto in stoletja pod turškimi jarmom. Brišejo in čistijo pa Bolgari vse drugače s preteklostjo, kakor pri nas v Bosni in Južni Srbiji. Tam namreč niso tako navezani na muslimanske volilne kroglice, kakor pri nas.

Zjutraj v nedeljo naš je kmalu vrglo iz postelje. Največja naša želja je bila, po prestanih štrapacih in tiste dni res

hudi vročini, čim prej se vreči v valove Črnega morja. Ostali smo v vodi odnošno na pesku skoro ves dopoldan. Kopalnišče je novo, zgrajeno v modernem slogu in v zelo velikem obsegu, razdeljeno na južni, srednji in severni del. Najlepši je srednji del, kot centralno kopalnišče, sicer so vsi trije deli lepo in praktično urejeni tako, da se ena in ista kabina neprenehoma uporablja. Le tako je mogoče, da gre notri in ven na tisoče in tisoče kopalcev. Na nekoliko vzvišenem obrežju je mestni park z bujno vegetacijo. Iz obrežnega parka je očarujoč pogled na kopalnišče in sinje daljine morja.

Popoldne smo se peljali v spremstvu domačih planincev z motornim čolnom na izlet preko zaliva v Galato, od koder se nudi lep razgled nazaj proti lukii in mestu. posebno zvečer pri tisoč in tisoč lučkah. — Drugi dan dopoldne je bilo seveda zopet najvažnejše opravilo kopanje. Popoldne pa misel in priprava na odhod, eni z ladjo v Carigrad, drugi z železnico proti Sofiji in domu. So nekatere stvari v Bolgariji zelo enostavne, so pa zopet druge, po naših pojmihi zelo, zelo komplicirane, n. pr. v Bolgarijo se precej lahko pride, zato je pa toliko težje ven priti. V tem bi vedeli skoro vsi izletniki kaj povedati, najbolj pa naš potni maršal g. Jano Bl—s, kar je svojčas v »Jutru« drastično opisal.

Zvečer torej se je odpravila dvanajsto

rica s kovčegi in nahrbtniki proti lukii in parniku za Carigrad, a nas šestorica na kolodvor, kamor so nas prišli vrli planinci z g. Todorovom pozdravit, in želeč na svidenje v Sloveniji, smo se odpeljali ob 20. uri z brzecem proti Sofiji, kamor smo prišli ob 7. uri zjutraj. Ta dan smo porabili za mali odmor, za kopanje v mestnem kopalnišču s 47° C. in ogled mesta. Ob 20. uri smo odrinili proti domu. V Dragomanu smo bili še vedno »pošteni ljudi«, a v Caribrodu že bolj »sumljivi ljudi«, ker nekatere potnike, seveda izvzemši planince, skušnjava zmoti, da vzamejo katero cigareto preveč s seboj, kakor je dovoljeno. Od tam do Beograda smo imeli mir in smo se res dobro vozili. V Beograd smo prišli ob 7. uri ter po kratkem postanku odrinili proti domu, kamor smo prišli ob 22. uri. Tehtnica na Zidanem mostu je kazala 5 kg izgube.

Dodatek: Letos po leti se vrši v Sofiji kongres »Vseslovanske turistične zveze«, kamor bo gotovo pohitelo tudi večje število slovenskih planincev in planink. Če bi bile te skromne vrstice komu v mali kažipotni pripomoček, bi me zelo veselilo. Le pojdite, ne bo vam žal, tudi če pride do kakega »mejdana« z ovčarskimi psi, nič ne de, krepko v bran, kakor se je postavil sobojevnik dr. Ši—c. in pisec teh vrstic I. K—s.

KONEC.

Mariborske in okoliške novice

Ljubavna tragedija pri Sv. Petru

Oba so našli obstreljena — Njegovo stanje je zelo resno

Danes zjutraj so zaslišali iz hiše v Metavi št. 25 pri Sv. Petru pri Mariboru dva strela. Pohiteli so v sobo 22letnega hlapca Ivana Klemenčiča, od koder so se začeli strelati. Ker so bila vrata zaprta, so morali s silo vdreti in so našli na tleh v krvi ter nezavestna 22letnega hlapca Ivana Klemenčiča ter 22letno viničarjevo hčerko Josipino Sedičovo iz Gruševca št. 7. Klemenčiču je šel strel v desno prsno stran in je krogla obličala v pljučih, Sedičevi pa je krogla obličala v levi prsni strani. Pri obeh so našli na tleh

samokres, iz katerega je najprej Klemenčič ustrelil sebe. Ko je Sedičeva videla, kaj se je zgodilo, je tudi ona pograbila za samokres in se vstrelila v levo stran prsi. Okoli pol 11. ure so bili o ljubavni tragediji obveščeni mariborski reševalci, ki so oba prepeljali v tukajšnjo splošno bolnišnico. Klemenčičevo stanje je zelo resno, dočim niso poškodbe pri Sedičevi tako nevarne. Vest o ljubavni tragediji se je takoj raznesla po Št. Petru in Mariboru ter je zbudila obilo govoric in komentarjev.

Skrbinškovo slovo

Sinoči je bila v tukajšnjem Narodnem gledališču poslovilna predstava bivšega režiserja in igralca tukajšnjega gledališča ter sedanjega prvega režiserja Narodnega gledališča v Skoplju g. **Vladimirja Skrbinka**. Za poslovilno predstavo si je izbral Šorlijeve »Blodne ognje«, kjer nastopa kot Dušan. Pri včerajšnji poslovilni predstavi je ta njegov Dušan v vsch psiholoških detajlih ponovno zaživel; pred številnim občinstvom, ki je gledališče do dobra zasedlo. Skrbinšek je bil deležen prisrčnega in toplega aplavza ter je prejel tudi lep venec. Predstava sama se je v glavnem gibala na višini lanske letošnje premiere. Tudi zasedba je bila pretežno lanska, le Vido, ki jo je lani igrala Severjeva, je včeraj uspešno podajala **Branka Rasbergerjeva**. Vloga Vidinega zaročca Stojana Dolarja pa je prevzel **Rado Nakrst**, katerega odrska podoba v tem svojstvu ni v ničemer zastajala za lansko interpretacijo iste vloge po režiserju in igralcu B. Stupci. Predstava je tudi včeraj zelo užgala ter je bilo občinstvo prav zadovoljno in navdušeno.

Mirko Kožuh 60-letnik

Te dni obhaja 60letnico rojstva zasluzni šolnik ter upokojeni šolski upravitelj **Mirko Kožuh**. Vedno nacionalen in zvest sin svojega naroda je v tem duhu vzgajal našo mladino kot učitelj in vzgojitelj. Štiri leta je učiteljeval v Št. Ilju pod Turjakom, 11 let v Konjicah, osem let pri Sv. Duhu v Halozah, dokler ni prišel kmalu po prevratu v Maribor, kjer je postal upravitelj II. deške osnovne šole. V svojem poklicu je bil vedno vzor vestnosti, temeljitosti ter strokovne usposobljenosti, v razmerju do svojih stanovskih tovarišev pa vzor kolegialnosti, tovarištva ter družabne prisrčnosti. Deloval je uspešno in živahno tudi izven poklica. Pel je pri tukajšnji Glasbeni matici pod Devovim vodstvom, pridno teloval v stari sokolski vrsti, bil med ustanovitelj tukajšnjega Učiteljskega doma, kjer vrši funkcijo vestnega blagajnika. S svojimi mirnim, blagim, toda kremenitim značajem si je pridobil obilo udanih prijateljev in spoštovalcev. Svojih šest »križev« praznuje v ožjem krogu dragih svojcev, obeh sinov Borisa in Marijana, vnetih ter znanih sportnikov, ter svoje ljubeznive gospe soproge Lojzke, neutrudne delavke v tukajšnjem Slovenskem ženskem društvu in drugih humanitarnih ustanovah.

Uglednemu sinu našega naroda ter odličnemu šolniku in vzgojitelju ob lepem življenjskem jubileju iskreno čestitamo in združujemo te čestitke z željo, da bi nadaljnje »križe« preživel v zdravju in zadovoljstvu ter da bi teh »križev« bilo čim več.

„Službeni“ in kavališki posli „gospoda revizorja“ ter „inspektorja“

V današnjih hudih časih, ko ni dela in služka, si brezposelni ljudje skušajo pomagati na vse načine. Mnogo pa je med brezposelnimi takih, ki se preživljajo na račun ljudske dobrote in lahkovernosti ter izkoristijo pri tem vse svoje sposobnosti in vsako najmanjšo priliko, da pridejo na kakršenkoli način do denarja. Še

nikdar ni bilo na svetu toliko sleparjev, goljufov, tatov in vlomilcev, kakor jih beleži današnja doba, o kateri lahko trdimo da je pognala mnogo poštenjakov v kriminal.

V navzkriž s poštenostjo je prišel tudi neki 35letni brezposelni zasebni nameščenc I. P., Hrvat po rodu. Na zvit način si je preskrbel listine in legitimacije banovinskega revizorja, oziroma inspektorja podeželskih občinskih uprav. Za nekaj mesecev je nadzoroval in pregledoval poslovanje in knjige pri raznih občinah v bivši mariborski oblasti. Za svoje delo je zahteval po 50 Din ra dan, kar so mu občine rade izplačale, saj je povsod nastopal kot strokovnjak in dajal županom in občinskim delovodjem tudi pametne in koristne nasvete. Zadnje štirinajst dni se je »inspektor« mudil v obmejnem Št. Ilju in inspirciral poslovanje tamkajšnje občinske uprave. Pri svojem poslu je nastopal tako spretno in previdno, da ni zbujal riti najmanjšega suma. Živel ni razkošno in se je kaj rad oziral tudi po vaških lepoticah. Marsikateri se je talilo srce od sreče, ko ji je »banski inspektor« dvoril in kavališko stiskal roke. V Št. Ilju si je najel stanovanje v Baumanovi restavraciji in se tam tudi hranil. Edino, kar ni šlo občinam v račun, je to, da se je gospod »inspektor« predolgo mudil v vsaki posamezni občini in da mu je šlo delo prepočasno izpod rok. Seveda je bil tudi v tem njegov »trik«.

Na veliko presenečenje pa je predvčerajšnjim zapel telefon na orožniški postaji. Po telefoničnem sporočilu banske uprave so šentiljski orožniki takoj poiskali gospoda »inspektorja« in mu v njegovo veliko začudenje napovedali aretacijo. Na poziv banske uprave so ga morali orožniki odpraviti v Ljubljano na bansko upravo, kjer bo sedaj polagal obračune svojega »inspiciranja« podeželskih občin. V obmejnem Št. Ilju gospod »inspektor« ni zapustil posebnih spominov, le v Baumanovi restavraciji ni imel »časa in prilike«, da bi bil poravnal celov v znesku okrog 700 Din.

Iz policijske službe. V višjo položajno skupino je napredoval podnadzornik pri predstojništvu mestne policije v Mariboru g. **Mihael Šrok**.

Smrt pobira svoje žrtve. V starosti 73 let je preminula v Smetanovi ulici 20 zasebnica **Jerica Rozina**. V Primorski ulici 10 je umrla delavčeva žena **Marija Bombek**, stara 68 let. V splošni bolnišnici je podlegla poškodbam, ki ji je prizadjal njen brat, 39letna delavčeva žena **Terezija Kranjc**, doma iz Mostečna pri Poljčanah. Žalujemo naše toplo sočutje!

Končano je poravnalno postopanje trgovke **Albine Polakove** v Ormožu.

Učakal zadoščenje sinov ter umrl. Globoko je pretresla marsikoga tragika po nedolžnem obsojenih bratov **Jožefa** in **Ivana Markučija** ter **Mihe Zemljiča**, ki so 10 let živeli za zamreženimi okni tukajšnje kazalnice. Končno je pravica zmagala in vsi trije so bili izpuščeni v svobodo. V Drvanji pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah pa je živel in čakal svoja sina, o katerih je vedno zatrjeval, da sta nedolžna, stivolasi oče **Angelo Markučij**. Komaj nekaj mesecev po zadoščenju, katerega sta bila deležna oba sinova, pa je te dni stari **Angelo Markučij** umrl v častitljivi starosti 93 let. Pokoj

njegovi duši, žalujočim naše iskreno sožalje!

Lovska redkost. Odvetnik dr. **Gorišek** pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je ustrelil zanimivega fazana, križanega z neko drugo ptico. Mariborčani si ga z zanimanjem ogledujejo pri nagačevalcu **Wallnerju**.

Žalostne številke. V letu 1935 je bilo pri tukajšnjem sreskem sodišču 23 primerov sporazumnih ločitev, 697 varstvenih primerov in je pri tem šlo pretežno za nezakonske otroke, kuratel pa je bilo postavljenih 42.

11:7. V decembru 1935 je bilo v Mariboru izdanih enajst novih obrtnih pravic, izbrisanih pa 7.

Brezposelnost v Mariboru v preteklem letu. Koncem decembra je ostalo v evidenci pri tukajšnji Borzi dela še 1230 brezposelnih, in sicer 945 moških in 285 žensk. Vsega skupaj je iskalo v preteklem letu pri tukajšnji Borzi dela zaposlitev 5760 brezposelnih, dočim je dobilo službo 1438 oseb. Tukajšnja Borza dela je v letu 1935 v celoti izdala na podporah Din 457.899. Od tega je šlo za potnine 69.580 dinarjev.

Kaj izgubljajo Mariborčani. V mesecu decembru 1935 so bili pri tukajšnji policiji prijavljeni in oddani sledeči najdeni predmeti: 1 mala aktovka, 1 nalivno pero, 1 moška rjava rokavica, 1 veriga za avtomobile, 1 ženska duple zapestnica, 1 mal bel psiček, 5 belih platnenih ovratnikov in 5 belih platnenih zapestnic, 1 velika plahta za pokrivanje avtomobila, 1 lovski pes, 1 mal žerški bel ovratnik, 1 rjava denarnica, 1 mal ženski uhan.

Aškerčeva bibliografija. Dne 9. jan. 1936 je poteklo osemdeset let, odkar se je rodil naš največji epski pesnik **Anton Aškerc**. Zgodovinsko društvo v Mariboru je sklenilo izdati ob tej priliki celotno Aškerčevo bibliografijo z natančno navedbo vse Aškerčeve korespondence, Aškerčevih objav in rokopisov ter vse tiskane in (dostopne) rokopisne literature o Aškercu. Da bo bibliografija čim popolnejša, se obrača Zgodovinsko društvo v Mariboru do lastnikov Aškerčevega gradiva z vlnudno prošnjo, da mu to gradivo čim prej pošljejo v vpogled, ali pa ga prijavijo z natančno oznako, da ga bo mogoče upoštevati. Pošiljke so naprošene na naslov: Zgodovinsko društvo v Mariboru ali pa na urednico bibliografije: prof. **Marija Boršnik**, Celje, gimnazija. — Zgodovinsko društvo v Mariboru.

Občina Pobrežje popravlja, kakor vsako leto, v mesecu januarju uradnim potom volilne imenike. Vpogled v te imenike ima vsak volilni upravičenec. Spremembe za vpis in izbris je prijaviti v občinski pisarni med uradnimi urami (odpol 15. do 18. ure) do 28. januarja 1936.

Naši mali harmonikarji v filmu. Od danes naprej se predvaja v tukajšnjem Grajskem kinu v Paramountovem tedenškem filmu nastop naših malih harmonikarjev od »Harmonije« v Pragi, Brnu in Bratislavi ter njihova triumfalna pot po bratski češkoslovaški republik. Oglejte si prisrčne uspehe naših ljubkih malčkov!

Sporod koncerta dr. Lomana Klasinca obsega sledeča dela: Schumann: Sonata G-mol, op. 22. Chopin: Etuda Cis-mol, op. 25 št. 7. Chopin: Fantazija F-mol, op. 49. Reger: Varijacije in fuga na Bachovo temo op. 81a. Debussy: Estampes, a) La soirée dans Grenade, b) Jardins sous la penie. Predprodaja vstopnic pri blagajni Grajskega kina.

Ljudska univerza. Danes v petek predava o gospodarskih reformah moderne Nemčije g. senator dr. **Franjež iz Zagreba**.

Ne zamudite si ogledati spored v Veliki kavarni.

Nočno lekarniško službo imata danes **Maverjeva** in **Sirakova**, jutri v soboto pa **Vidmarjeva** in **Savostova** lekarna.

Ker je presekal gornje ustnice in mu izbil zobe, in sicer posestniku **Francu Gabovcu**, je bil 23letni posestniški sin **Josip Slanc** iz Ključarovcev obsojen pred mariborskim malim kazenskim senatom na 10 mesecev strogega zavora.

Vlomilka-tatica. V juniju 1935 je vdrla delavka **Ana Pšeničnik**, stara 50 let, doma v Studencih pri Mariboru, v stanovanje **Gabrijele Savšek** v Studencih. Pred malim kazenskim senatom je bila radi

GRAJSKI KINO Telefon 22-19

Danes, petek, zadnji dan »Zena je nezvesta«. Joan Crawford in Clark Gable. Jutri, sobota

„Sequoia“

Velepsem narave to je vefefilm »Sequoia«.

Matineja. V soboto ob 14. in nedeljo ob 11. uri »Straža na meji«. Senzacija nad senzacijo. V glavni vlogi **George O'Brien**.

Kino Unlon. Danes opereta »Pri belem konjčku«. **Herman Thimig**, **Christl Mardayn**, **Theo Linggen**.

Narodna gledališče

REPERTOAR

Petek, 10. januarja ob 20. uri: »Operno-baletni večer **E. Valjanijeve, I. Stupske in B. Pilata**«. Izven.

Sobota, 11. januarja ob 20. uri: »Vest«. **Red C. Znižane cene. Zadnjič.**

Nedelja, 12. januarja ob 15. uri: »Majda«. **Znižane cene.** — Ob 20. uri: »Benška noč«. **Globoko znižane cene.** — **Zadnjič.**

Drevi je v gledališču operno-koncertni večer treh članov beograjske opere: operne pevke **E. Valjanijeve, I. Stupske in B. Pilata**. Na sporedu so operne arije in solistični plesi. Pri klavirju je profesor **Herman Frisch**. **Bloki ne veljajo.**

»Vest« v soboto — **zadnjič in po znižanih cenah.** Idejno globoko in odsko prav učinkovito **Rostandovo drama »Vest**, ki zavzema med povojno dramsko literaturo eno prvih mest, uprizore v soboto 11. t. m. **zadnjič in po znižanih cenah.** Delo je naštudiral ljubljanski režiser **Ciril Debevec**.

tega včeraj obsojena na 3 mesece in 10 dni strogega zavora, pogojno na 2 leti. — Dne 25. julija 1935 pa je 24letna **Pavlina Pšeničnik** iz Studencv izmaknila **Ignaciju Gradišniku** razne predmete. Razen tega je 6. junija skušala vlomiti pri **Josipu Orešiču**. Obsojena je bila radi tega na 4 mesece strogega zavora, pogojno na 2 leti.

Zgodaj je pričela... Policija je že nekajkrat prišla 15letno **Jožefo B.** iz Radvanja, ki je nepopoljšljiva tatica koles. Tako je stražnik včeraj zopet zasačil deklico z ukradenim kolesom.

Papir tudi kradejo. Trgovka **Zlata Brišnikova** je prijavila policiji, da so ji rezrani storilci ukradli iz odprtega hodnika za 400 dinarjev risalnega papirja, za več stotakov pisemskega papirja in še več drugih predmetov, tako da je oškodovana za okoli 700 dinarjev.

Na Pobrežju gori! Ta klic se je pretaklo noč razlegal po **Aleksandrovi cesti** na Pobrežju, kjer se je iz dimnika **Velkerjeve** pekarnice vil gost dim in grozeči plamen proti nebu. Alarmirani so bili tudi mariborski gasilci, ki pa so ugotovili, da ni nobene nevarnosti, ker so se v dimniku vnele samo saje in gasilec sploh ni bilo treba stopiti v akcijo.

Trpinčenje živali. V **Gubčevi ulici** sta včeraj peljala hlapca **Friderik B.** in **Franca Š.** vsak s parom konj preobložena voza premoga. Uboge živali so onemogle in niso mogle več naprej. Voznika pa sta začela neusmiljeno udrihati po konjih, da so se mnogi ljudje, ki so opazovali dogodek, upravičeno zgražali. **Trpinčenju** je šele stražnik napravil konec.

Današnji ribji trg je bil še precej dobro založen. Moli so se prodajali po 20 do 26 Din, barboni po 32, kalamaji po 26, jegulje po 24, sardine po 10, obočnice po 13 Din.

Kako je po naših planinskih postojankah. »Putnikova« poročila pravijo: na **Pesku** in pri **Senjorjevem domu** — 1. oblačno, mirno, 30 cm sreža, smuka za silo, izleti nemogoče. **Peca**: — 2. zelo oblačno, 60 cm sreža, smuka izborna.

Kako bo z vremenom. Nobene bistvene spremembe milega vremena. Morda manj oblačno, po dolinah semtertja megla. Tako napoveduje dunajska vremenska napoved.

Darujte za spomenik Vitoškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja v Mariboru!

EVGENIJ SABANOV:

Maščevanje profesorja Kabaja

ROMAN

Praktični eksperimenti so kmalu pokazali, da je bila odkrita substanca zares tista magična sila, ki je dvigala moč in učinkovitost hormonov v rastnih žlezah do prej neslutnih učinkov. Že v nekaj dneh so prej v jazbečji velikosti zakrneli morski prešički pričeli dalje rasti. Njihov hlev je postal pretesen in treba jih je bilo premestiti drugam, v večje prostore in hraniti z vedno večjimi količinami zelenjave. Čez nekaj tednov so strmeli izza železnih palic v profesorja Kabaja in dr. Servacija Evarista štirje ogromni nestvori in jima kazali svoje dolge sprednje zobe. Profesor in doktor sta jima stregla večinoma sama, in to s tako zaverovanostjo in ljubeznijo, ki bi zaslužila resnično občudovanje.

Med tem sta pa s sodelovanjem asistenta Ecehijela Kalista odbirala tudi druge vrste živali, namenjene za nadaljnje poizkuse. Predvsem sta spravila v kletko dva planinska jastreba in profesor Kabaj jima je vbrizgal v žleze vedno večje količine z odkrito substanco oplenjenih rastnih hormonov. Ujedi sta

pri tem rasli prav tako čudovito in naglo, kakor prej morda prešiči. V kratkem sta prerasli svoje soplemenjake v naravi za dvojno in trojno veličino, naposled sta pa postali ptici, kakršne so živele samo v pravljicnih dobah zemlje. Z razprtimi krili sta bili tako veliki, kakor dve manjši letali. Mogli bi izpuščeni na svobodo z lahkoto napasti, dvigniti in odnesti v zrak ne samo največjega in najtežjega človeka, marveč tudi konja ali vola. Prav tako bi mogli napasti vsako letalo in ga strmoglaviti iz zračnih višin na tla, kjer bi se razbilo.

Z rastjo v orjaške velikane sta pa postajali ujedi tudi divji in siloviti. Njuno vedno povečevano kletko je bilo treba obdelati z debelimi železnimi drogi, da so mogli vzdržati prijeme orjaških kljunov in krempljev. Tudi pri krmljenju je bila potrebna največja previdnost.

»Kaj bi storili, ko bi mogli do naju?« je dejal nekega dne dr. Servacij Evarist.

»Nepotrebno vprašanje.« je smeje se odgovoril profesor Kabaj. »Napadli bi

naju in raztrgali kakor dve mali miški.«
»Profesor, zelo me mori želja, da bi ju izpustil, seveda ne zato, da naju požre, ampak da odletita v svet in pričneta svoje uničevalno delo kot oznanjevalki tistega, kar bo v resnici šele sledilo.«

»Nikar!« je razburjeno vzkliknil profesor. »To bi vse pokvarilo. Proti dvema bi se lahko borili in ne bi trajalo dolgo, pa bi bili mrtvi. Uspeha ne bi bilo nobenega, lahko bi se pa zgodilo, da bi ptici odkrili naše delo in potem bi moglo biti vsega konec. Ljudje bi stvar izvovali.«

»In?« je vprašal doktor.

»Skušali nama preprečiti nadaljnje načrte.«

»Kako?«

»Zlepa ali zgrda.«

»Zlepa ne bi opravili ničesar, zgrda pa še manj.«

»Menite, da nimajo sredstev? Treba bi jim bilo poslati nad Maklen le nekaj letal z bombami, pa bi bilo vsega konec.«

»Ha-ha-ha...« se je blazno zakrohotal dr. Evarist. »Nekaj letal z bombami... Mar mislite, da na to nisem mislil že tedaj, ko sem Maklen zgradil? Nad nas pridejo lahko tudi vsa letala tega sveta in zmečejo na Maklen vse bombe, porušila ga vendarle ne bodo, ker bo — že prej izginil brez sledu.«

»Izginil brez sledu?«

Profesor Hilarij Kabaj je odprl oči tako na široko, da se je dr. Servacij Evarist znova blazno zakrohotal.

»Da, izginil.«

»Z nami vsemi vred. Vi ste ga torej podminirali in bi ga v primeru nevarnosti sami pognali v zrak.«

»Nikakor, dragi profesor. Tako nor nisem. To bi pomenilo kapitulacijo celo pred bojem, torej prostovoljno. Maklen bi izginil na drugačen način, tako, da bi ostal popolnoma cel in se nam vsem nit las ne bi skrivil.«

»Tega ne razumem.«

»Tudi ni treba. Te skrivnosti vam še ne izdam, dasi ste edini človek, ki pozna vse moje namene. Morda pa niti ni več tako daleč čas, ko boste vse to doživeli. Potem ne boste potrebovali prav nobene razlage več. Mimo tega imam na raz polago obrambna sredstva, ki odvrnejo brez boja od Maklena vsakega napadalca, še preden se mu tako približa, da bi mu mogel postati nevaren.«

»Z daljinskimi žarki...«

»Toda docela svojevrstnimi, ki jih tam preko ne poznajo. Moje odkrivanje skrivnosti razkranjanja zraka s pomočjo elektrike ni ostalo docela brez sadov, kakor morda mislite.«

(Se bo nadaljevalo.)

Sportna gibanja

Za udeležbo jugoslovanskih smučarjev na olimpijadi

Priprave za odhod naše smučarske olimpijske vrste so pri kraju; vršijo se še zadnji intenzivni treningi, da bo naš uspeh v tej gigantski borbi z 28 narodi čim častnejši in uspešnejši. J. Z. S. Z. je s svojimi skromnimi sredstvi storila vse, da je moštvo za naše razmere dobro pripravila. V tehničnem in moralnem pogledu smo z delom in pripravami lahko zadovoljni. Ne tako v materialnem pogledu! Ta stran naše priprave je ravnotako, če ne važnejša, kot ostali dve. Kajti, če bodo morali naši olimpijci študirati pri vsakem najmanjšem izdatku ali ga zmorejo ali ne, bo to slabo vplivalo na njihovo razpoloženje in tehnično znanje bo brez dvoma zelo trpelo. Še je čas, da naše fante rešimo teh morečih skrbi. V nedeljo, dne 12. t. m. stopijo nabiralci pred Vas, da tudi Vi darujete svoj dinar za naše smučarje. Razumemo, da je ta račna pot javnega zbiranja za Vas kot tudi za nas težka. Toda pomnite, da stopamo prvič pred Vas s to prošnjo. Vsak še tako skromen dar je za nas važen in dobrodošel! Dolžni smo svojemu narodu in državi, da nastopimo pri olimpijadi v Garmisch-Partenkirchnu dostojno in čast-

no, dolžni smo že po svoji pravici kot najstarejši smučarji srednje Evrope. Spomnite se vsega tega v nedeljo, prosimo Vas! **Kupujte naše smučarske znake ali pa darujte svoj smučarski dinar!**

Poziv na vse smučarke! Mariborski zimskosportni podsavez apelira tem potom na vse mariborske smučarke, naj sodelujejo na prvem olimpijskem nabilnem dnevu, ki bo v nedeljo 12. t. m. Vse dame, ki bi bile pripravljene prevzeti olimpijske znake v prodajo, naj se zglasijo jutri, v soboto 11. t. m., med 17. in 18. uro v kinu restauraciji v svrhu razgovora.

Občni zbor športnega kluba »Železnice«, Maribor. V smislu § 14 klubskih pravil sklicuje upravni odbor kluba za dne 25. januarja 1935 redni občni zbor kluba s običajnim dnevnim redom. Občni zbor se vrši v klubskih prostorih (tribuna) na igrišču Tržaška cesta z začetkom ob 20. (8.) uri. V slučaju nesklepnosti se vrši občni zbor pol ure kasneje na istem mestu ob vsakem številu udeležencev. Event. samostojni predlogi se morajo predložiti podpisani od glasovnanja upravičenih članov najmanj 8 dni pred občnim zborom odboru.

Iz življenja in sveta

Ali je ženina ljubezen samo sebičnost?

Emancipacija je zaokrožila ostre oblike — V bistvu imajo vse ženske nekaj skupnega — Ljubezenska magija na vzhodu

Odkar je Stvarnik v raj vzel spememu Abrahamu rebro in ustvaril iz njega Evo, se pretaka skozi tisočletja človeškega življenja rdeča nit ljubezni, nešteto krat pretrgana, nešteto krat zvojlana. Moški je po svoji naravi neumen, ženska pa je prefrigana. Le tako je bilo mogoče, da je že prva žena zapeljala prvega moža in so posledice njunega greha prešle na ves človeški rod. Ko so pozneje razni psihologi raziskovali človekova nagnjenja in se nekateri zedinili, da je ljubezen žene do moža gola sebičnost, so imeli pred očmi le zgolj tisoče primerov iz življenja: da imajo vse ženske sveta nekaj skupnega, kar se samo navidezno odraža v raznih oblikah.

Pa vzemimo ključ in odpirajmo po vrsti kamrice ženskih src pri raznih narodih. Pri Azijkah ni nobene razlike in je prav vse eno, če živijo v šotarih sredi puščav, ali pa če so žene imovitih perzijskih trgovcev. Vse verujejo v to, da si je treba ljubezen in zaupanje moža

pridobiti z raznimi čarovnijami. Iz te želje, ohraniti si ljubezen moža, je nastala tradicija, h kateri se žena lahko zateče v vsaki možnosti, da doseže svoj namen in si ohrani hišni mir. Orientalcu se ne more zgoditi nič hujšega, kakor da ločijo njegov zakon. Če se v kljub temu kateri par loči, se ga bo vsak izogibal. Često prisilijo celo vso družino, da se preseli v drugi kraj. V želji, da bi si ustvarila srečno družinsko življenje, bo skušala orientalka postati mati vsaj enega sina; kajti skoro v vseh deželah južno in zahodno od Sueškega prekopa podeduje večina premoženja prvorojeni sin. Hiša brez sina, tako se pravi v teh deželah je kakor hiša brez luči. Mnogo krat se zgodi, da postane mati sina možu najljubša, čeprav ima več žena.

Nenavadne razmere torej so privedle ženo na vzhodu do tega, da se poslužuje raznih mističnih običajev in čarovnij. Nekatere si skušajo moževa ljubezen ohraniti, druge jo zopet skušajo spraviti

»pod copato«. Sredstva pa, s katerimi skušajo to doseči, so različna. Nekatere mešajo v jedila »začarane snovi«, druge zabijajo žeblice v zidove hiše, med mrmranjem skrivnostnih besed. Končni namen vsega tega početja je vedno: spraviti moža pod copato. Možeje nikoli ne izvedo, kaj snujejo njihove žene, da bi si ohranile moževa ljubezen, oziroma nje govo pokorščino.

Afganistanke uporabljajo za svoje čarovnije mrtve krastače. Mrhovino namažejo z belo kredo, nato zvežejo dve živali skupaj, tako da se z hrbiti držita druga druge, in ju spečejo v peči. Pepel krastač shranijo 21 dni v peščeni posodi in ga zalivajo z nekaj kapljicami vode. Čez 21 dni zmešajo pepel z nekimi koreninami in napravijo iz te zmesi drobne kroglice. Mož, ki zavzije te pilule, se ne bo nikdar izneveril ženi, ki mu jih je dala. Prav tako se poslužujejo nekatere sovjege mesa. Primešajo ga rižu, ki dobi potem pravo »ljubezensko moč«. Juha, pripravljena iz perutnice pritlikave papige, ima tako moč, da ohrani ženi moževa ljubezen. V drugih primerih zapišejo žene z žefranovo tinkto čarobne izreke na beli papir, ki ga v mesečnih nočeh namakajo v pitni vodi, namenjeni možu. S tem postane moževa duša nemirna in nesrečna, dokler se ne vrne v objem svoje žene.

Perzijske žene nosijo čarodejna sredstva v laseh. V kite si zatikajo neko zelišče kot sredstvo za udomačenje zakonskih mož. Druge pa verujejo, da bi-

va tudi v nekaterih kovinah nekakšna duša. Zato nosijo s seboj majhne kjučavnice z dvema ključema, ker upajo, da bodo na ta način rodile sinove. Nekatere pa verujejo, da ima mož dve duši v sebi, dobro in zlo. Zla duša je tista, ki povzroča ugasnenje zakonske ljubezni. Da bi odgnale zle duhove in ohranile zakonsko srečo, nosijo različne talismane in druga čarodejna sredstva.

Med Turkinjami živi še danes vraža, da je v nesrečo, če napraviš voz. Nobena ženska ne mara nositi kit, ker se boji, da ne bi s tem povzročila razdora v rodbini. Da bi ohranile ljubezen svojih mož, jim Turkinje pogosto zamešajo v jed mleko »rumene« krave. V ta namen navadno pobarvajo kravo z rumeno barvo in jo nato pomolzejo. Pogosto tudi zabijajo žeblice v lesena vrata in pri tem mrmrajo razne molitve. Praznoverna že na se nadeja, da jo bo mož, ko bo stopil skozi vrata v hišo, zopet ljubil »kakor prvi dan«.

Postrežljiva žena.

Mož, ki se je baš poročil s svojo bivšo tajnico: Dušica, zdaj bom pa moral poiskati novo tajnico.

Žena: Ne, dragec moj, delo tvoje tajnice prav rada prevzamem jaz.

Poštenost.

Sodnik: Zakaj ste izstavili nekritiček?

Obtoženec: Gospod sodnik, nekako sem moral poravnati svoj častni dolg.

Mali oglasi

Razno

BRZOJAV!

Danes prispelo sveže morske ribe: ostrži, raki, sv. peter svoji, menoli, sardele, molli, grongi. Gostilna Vicel, Rotovski trg 8. 123

PERJE

puh, pernice, odeje, vatranc in flanelaste zavese, preproge, pregrinjala za divane in postelje, namizne garniture ugodno in poceni pri Novaku, Koroška cesta 8. Vetrinjska ulica 7. 4285

Umrla nam je naša draga teta, gosp:

Marija Slokan

po kratki bolezni, sprevidena s tolažili sv. vere.

Pogreb bo v soboto, 11. januarja ob 16. uri iz hiše žalosti, Pobrežje, Aleksandrova cesta 77.

Sv. maša zadušnica se bo brala v ponedeljek, 13. januarja ob 7. uri v magdalenski cerkvi.

Pobrežje pri Mariboru, 10. januarja 1936.

127

Zaljujoči ostali.

Prodaj

JABOLKA

od Din 1.50 naprej prodaja Kmetijska družba, Maribor, Meljska cesta 12. 68

Sobo odda

ODDAM SOBO.

veliko in svetlo, lepo opremljeno, boljшему gospodu v Strassmajerjevi ul. 28-II. stanovanje 9. 4

ODDAM LEPO SOBO

istotam sobica, opremljena ali prazna, center. Stolna ul. 1/I. 126

Kupujte svoje potrebščine pri naših inserentih!